

іншого.

Головним питанням є збільшення привабливості економіки України для венчурного інвестування та додаткових впливань з боку ТНК. В Україні створено широку законодавчу базу - закони «Про наукову та науково-технічну діяльність», «Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій», «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні», «Про інноваційну діяльність».

Однак, не дивлячись на формальне прагнення до переходу до інтенсивного впровадження інновацій, розрахунок за методологією Європейського інноваційного табло демонструє, що Україна знаходиться на 35 з 36 місць національного рейтингу продуктивності інновацій.

Україна має велику кількість науково-дослідних установ, але, велика їх кількість не отримує необхідного фінансування та підтримки з боку держави. Значну роль має тренд, згідно з яким, в період з 1990 року кількість студентів, які вивчають технічні науки, зменшилась в 2,5 рази.

Таким чином, можна виділити основні проблеми, що гальмують розвиток інновацій в Україні та не дають в повній мірі використати позитивні можливості від співпраці з ТНК:

1. Незавершеність процесів перерозподілу власності: набуття власності шляхом приватизації домінує над іншими можливими економічними механізмами, в тому числі тими, що пов'язані з капіталізацією одержаного прибутку.

2. Відсутність прийнятих на довгостроковий період стратегій сталого, соціально-економічного, науково-технологічного, інноваційного розвитку країни та пов'язаної з ними послідовної зовнішньої та внутрішньої економічної політики.

3. Тяжіння в управлінні інноваційною сферою до галузевих засад, а не до системного і послідовного впровадження функціональних принципів.

АСПЕКТИ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ ВИРОБНИЦТВА ЗА ПРИНЦИПОМ «ТОЧНО ВЧАСНО»

*Деордієва В. А. ДВНЗ “НГУ”, м. Дніпропетровськ
Якушенко А. В., ДВНЗ “НГУ”, м. Дніпропетровськ
Деордієв Ю.І., ТОВ “АКАМ”, м. Дніпропетровськ*

Система «точно вчасно» відіграє велику роль в запровадженні ефективних технологій щодо скорочення часу на розподіл витрат, підвищення якості продукції, зниженню загального рівня витрат, підвищення технологічності та ефективності виробничих процесів, зменшення запасів на складах, зменшення виробничого циклу, встановлення довгострокових контрактів з покупцями, зменшення кількості постачальників та часу на переговори з ними. Все це дає можливість підприємствам підтримувати належний рівень конкурентоспроможності та забезпечити збереження позицій

на ринку. Як показує світовий досвід одною з дієвих систем виробничого розвитку являється система «точно вчасно».

Дослідження матеріалів, дає змогу зрозуміти, що упровадження системи «точно вчасно» надає ряд переваг, що дозволяють збільшити конкурентоздатність організації. До них відносяться: зниження рівня запасів, підвищення продуктивності; підвищення якості продукції, що випускається; скорочення термінів постачань; підвищення гнучкості діяльності фірми; скорочення виробничого циклу.

Слід зазначити, що впровадження системи супроводжується певним ризиком, але у випадку успіху фірма отримає достойну винагороду у вигляді конкурентної переваги. На деяких ринках практично не залишається вибору, ефективність системи зробила його обов'язковим засобом конкурентної боротьби.

Тому, у сучасних умовах глобальної конкуренції розуміння системи надзвичайно важливе для прийняття кваліфікованих рішень щодо організації виробництва. На відміну від традиційної моделі виробництва, що ґрунтується на планових поставках готової продукції споживачам, система "точно вчасно" діє відповідно до системи, яка точно орієнтована на реальний попит, де основна увага приділяється тісній координації підрозділів, використанню у виробництві продукції тільки тих ресурсів, необхідність у яких існує на даному етапі виробничого процесу.

Аналізуючи недоліки системи "точно вчасно", можна виокремити такі: складність забезпечення високої узгодженості між стадіями виробництва продукції; значний ризик зриву виробництва і реалізації продукції. Сферою застосування системи «точно вчасно» можуть бути підприємства малого і середнього розміру, виробництво на яких здійснюється короткими циклами з невеликими обсягами виробленої продукції чи великі підприємства, що роблять досить однорідну продукцію (масове виробництво). Але в умовах кризи не так все однозначно.

В процесі розвитку фінансової кризи можна виділити чотири його основні стадії: зниження ефективності використання капіталу, скорочення рентабельності і абсолютних значень об'ємів прибули; виникнення збитковості виробництва; відсутність власних засобів і резервних фондів, різке зниження платоспроможності компанії; стан гострої неплатоспроможності. Виникає реальна загроза призупинення, або навіть повного припинення виробництва, а потім банкрутства.

Отже роблячи висновки, треба відзначити, що впровадження системи «точно вчасно» на підприємствах відіграє дуже важливу роль. Це дає можливість скорочувати час при виробництві, підвищити якість продукції, знизити загальний рівень витрат, зменшити запаси на складах та встановити довгострокові контакти з покупцями. Ці переваги можуть позитивно відіграти роль на собівартість продукції, конкурентоспроможність та на виробництво у цілому. Але не слід забувати, що система повинна бути скоординованою і добре відлагодженою, інакше можуть з'явитися простої на виробництві, а це в свою чергу призведе до втрати прибутку.